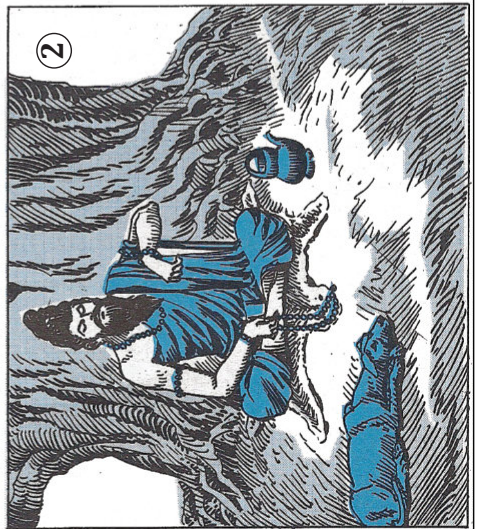

ಕೃತಜ್ಞತೆ ಇಲ್ಲದ ನಾಯಿ

ಕಥೆ: ಪರಮಹಂಸದಾಸ
ಚಿತ್ರ: ಶಂಕರ್

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಯಿ ಸಹ ಇತ್ತು.

2

ಅಗ್ರಪ್ರಭು ಎಂಟು ಮುನಿಗಳು ಪ್ರಶಾಂತ ವಾತಾವರಣದೊಡನೆ ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ತಹಶೀನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಕಾಡು ಮೃಗಗಳು ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಮರೆತು ಅವರೊಡನೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದವು.

1

ಒಮ್ಮೆ ಆ ನಾಯಿ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿರತೆ ಈ ನಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಜಿಡಿಯಲು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತು. ನಾಯಿ ಭಯದಿಂದ ಅತ್ತಿತು ಓಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಋಷಿಗಳಿದ್ದ ಆ ಕುಟೀರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

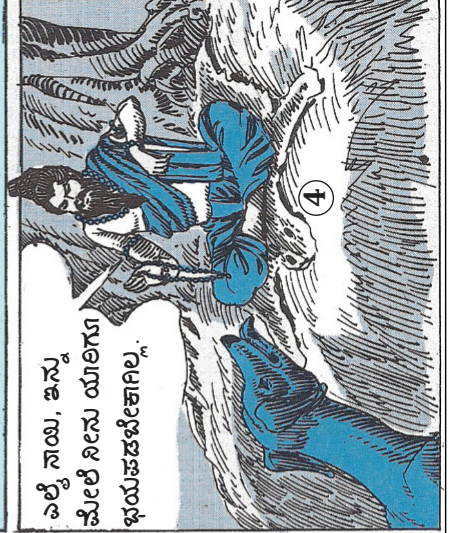
3

ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ, ಒಂದು ಚಿರತೆ ನನ್ನನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಆ ಮುನಿಗೆ ನಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ತಮ್ಮ ಕಮಂಡಲದಿಂದ ಅದರ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಚೆಮ್ಮಾಳಿಸಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜೋಡಿದರು. ತಕ್ಷಣ ಆ ನಾಯಿ ಚಿರತೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಎಲೈ ನಾಯಿ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ಯಾಲಿಗ ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

4

ಗಾಯಾ ಚಿರತೆಯಾಗಿ ಒದಲಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ
ಅದನ್ನು ಅಚ್ಚಿರಿಗೊಂಡು ಒಂದ ಚಿರತೆ ಅಕ್ಕರ್ಯ
ಪಟ್ಟು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು.

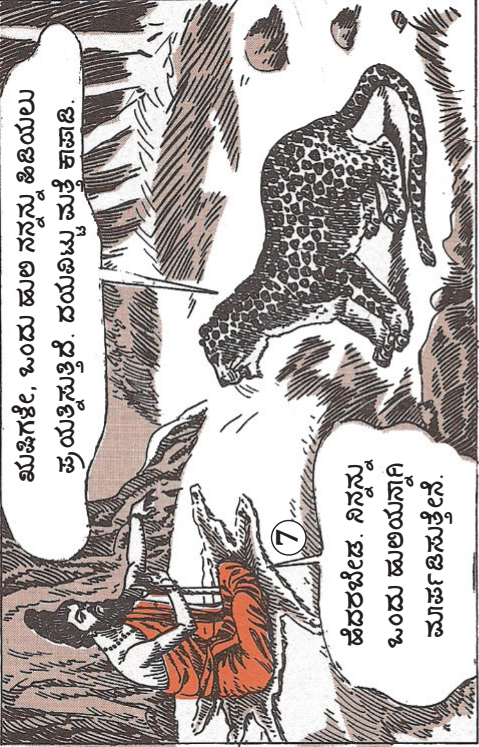
5

ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಈ ಚಿರತೆ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ
ಕಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಓಡಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆದರೆ
ಒಂದು ದಿನ ಪುಲಿ ಅದನ್ನು ಅಚ್ಚಿರಿಗೊಂಡು
ಬಂದಿತು.

6

ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ ಆ ಚಿರತೆ ಮುಷಿಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಒಂದು ಅಕ್ಷಯ ಕೇಶವ
ಆಗ ಮುಷಿ, ಯಾಕೆ ಭಯಪಡುವೆ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

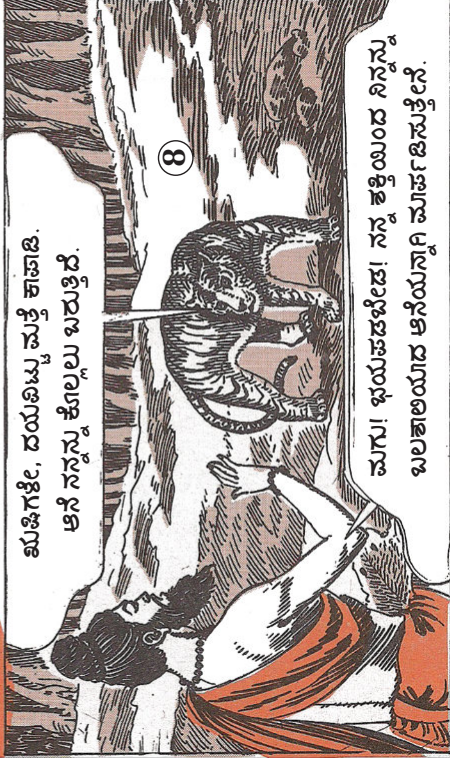

ಮುಷಿಗೇ, ಒಂದು ಪುಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು
ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಕಾಪಾಡಿ.

ಹೆದರಬೇಡ. ನಿನ್ನನ್ನು
ಒಂದು ಪುಲಿಯನ್ನಾಗಿ
ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

7

ಅಂತೆಯೇ ಚಿರತೆ ಈಗ ಪುಲಿಯಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಅದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ
ಸುತ್ತಲು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಚಿರತೆ ನೋಡಿ ಅದು ಭಯದಿಂದ
ಮತ್ತೆ ಮುಷಿಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದಿತು.

8

ಮುಷಿಗೇ, ದಯವಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಕಾಪಾಡಿ.
ಆನೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬರುತ್ತಿದೆ.

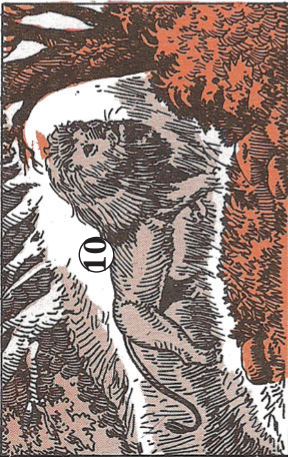
ಮಗು! ಭಯಪಡಬೇಡ! ನನ್ನ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು
ಒಲತಾಲಯದ ಆನೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆ ಮುಷಿ ಆ ಪುಲಿಯನ್ನು ಆನೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದನು. ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಒಂದು ನಿಂಜ
ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಜಗಜಗಾಡಲು ಬಂದಿತು. ಮತ್ತೆ ಅದು ಮುಷಿಯ ಬಳಿಗೆ ಭಯದಿಂದ ಓಡಿ
ಒಂದು ತನ್ನ ಗೋಷ್ಠನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ಮುಷಿ ಅದನ್ನು ನಿಂಜವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು.

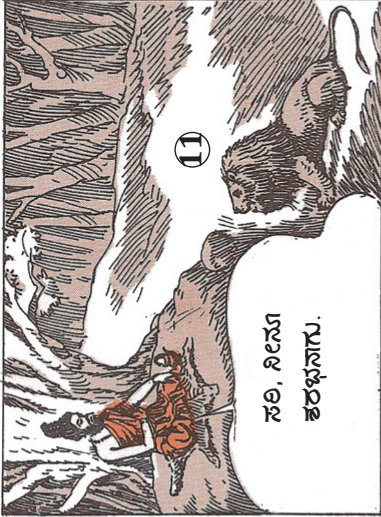
9

ಆ ಸಿಂಹ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಇಂದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿತು.

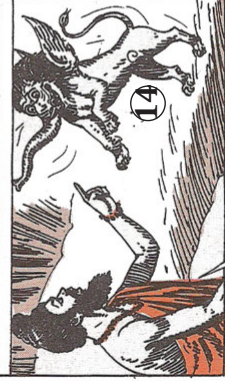
ನಾನು ಈಗ ಕಾಡಿಗೆ ರಾಜ. ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವ್ಯುಗಗಳು ನನಗೆ ಭಯದಿಂದ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಮುಷಿ ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿ ಇವನಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದರೆ, ಅದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಶರಣನ್ನಾಗಿ ಖದಲಾಯಿಸಬಹುದು. ಆಗ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಭಯಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗೊತ್ತು. ಆ ಹೊಸ ಶರಣ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದರೂ ಕೊಲ್ಲಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮುಷಿಯನ್ನು ಕೊಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಯಾವ ಭಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಶರಣ ಆ ಸಿಂಹವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಂದಿತು. ಮತ್ತೆ ಸಿಂಹ ಮುಷಿಯ ಬಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಭಯ ದಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದಿತು. ಮುಷಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ಹುಟ್ಟಿತು.

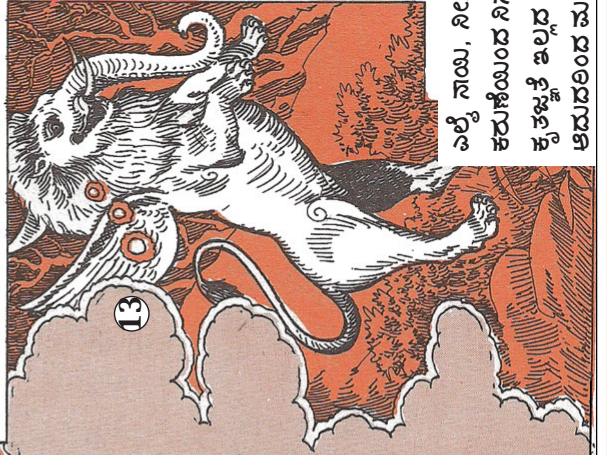

ಸತಿ, ನೀನು ಶರಣನಾಗು.

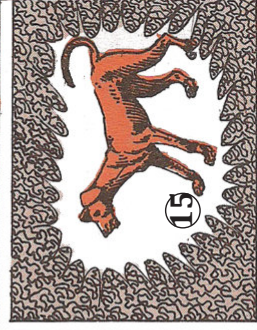
ಇಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಆ ಶರಣವು ಮುಷಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿತು.

ಎಲೈ ನಾಯಿ, ನೀನು ಹುಚ್ಚಿನಿಂದ ನಾಯಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಶರಣನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಇಲ್ಲದ ನೀನು ನನ್ನನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲಲು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ನೀನು ನಾಯಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡು.

ಅವನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದುದೇ ತಡ, ಅದು ಮತ್ತೆ ನಾಯಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಈ ಕಥೆ ಮಹಾಭಾರತದ ಶಾಂತಿಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಅದನ್ನು ಅಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದ ಶರಣ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಡಿಗೆ ಓಡಿತು.

ಈ ಶರಣಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗರ್ವ ಬಂದಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಮೀರಿಸುವವರು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿತು. ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಾಗ ಹುಟ್ಟಿತು.